

mladeneč v naj boljši dobi svoje učiteljske zavesti. — Iz Loke sem se peljal z nekim voznikom v Ljubljano, kjer se je zopet pričelo moje navadno življenje, t. j. tako življenje, kakoršno je sploh v krajih, kjer prebiva več ljudi, da vsak po svoji poti naprej podviza in se ne zmeni, kaj se godi na desni in levi. — Minuli šolski prazniki pa mi bodo ostali vedno v spominu, in željno bom pričakoval zopet tako milostljivega avgusta, ki bi mi zopet dovolil tako lepo obhajati njegove praznike.

—ot—

Narodoljubni izgled.

Kako visoko se more dospeti s slogo, dokazala nam je mesca decembra prešlega leta neznatna občina Stašovska v Česki. Revna ta občina namreč ne imajoča svoje šole, prisiljena je bila, da pošilja svoje otroke v čez celo uro oddaljeno mesto. Skerbni starši niso mogli gledati malih revčikov svojih, hodečih v tako daljino vsaki dan. Namenijo in sklenijo, da bodo šolo še to leto sozidali. Ali kako hočejo zidati, če pa krajcara nimajo v občinski blagajnici (kasi). „Kaj moremo z denarji?“ govorili so domoljubi, „imamo, hvala Bogu, zdrave roke, in če smo vsi složni, šlo nam bode delo gotovo povoljno. Pervi odloči se vsem žertvam vroči česki rodoljub Jan. Šilhav, za tem pa cela občina, nastoječa z največjo skerbjo, da priredi vse materialne potrebe za zgrado. Apna, peska, dilj in drugih reči bilo je naenkrat vse polno. Mlado in staro, moško in žensko vdeleževalo se je kaj marljivo tega posla, in v kratkem času postavljena je bila čversta podlaga novi šoli. V nekaj dneh stala je ponosno v neizrečeno veselje nevtrudljivih delavcev četiristranska zidina sedem sežnjev dolga in štiri široka. Doversivši ti ta posel, počeli so tesarji, mizarji, ključavničarji in kovači svojo moč potrebljevati, in ni minulo mesecdan, bila je že cela zgrada osušena in popolnoma sposobna za javno podučevanje. Kake troške imela je vendar stašovska občina! Čuditesee!! 1 goldinar, rečem: en goldinar, ktere ga so za lomljenje pečin in potrebnega kamenja porabiti mogli.

Jaz pa vprašam premišljevaajoč to zgodbo: Ali ni to vstvarjena šola?

Oj vi verli Stašovčani, kako vesela vas mora biti pač domovina! Obresničim tudi pri ti priliki znane resnične besede našega nepozabljivega Vodnika:

*„Prebrisana glava pa pridne roke
So boljše bogastvo, ko zlate gorke.“*

L. T.

Novice.

Iz Maribora. Spretni pisatelj g. Janez Majciger je prestavil iz česčine knjigo z naslovom: „Zgodovina ss. apostolov slovanskih Cirila in Metoda“ v slovenščino, in vabi na naročbo. Veljala bode ta knjiga 1 gold. 50 kr. a. v. Ako se bode oglasilo dosti naročnikov, pride ta spis kmali v tisk. Želeti je, da bi se tako lepo delo čversto podpiralo.

Na Raki 24. febr. „Kdor nima skušnje, malo spoznava“, uči Modri v sv. pismu. Tako nekteri iz bukev in po golem umu učeni,